



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
33/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. március 27.

A főtanácsnok indítványa a C-553/10. P. és C-554/10. P. sz. ügyben
Európai Bizottság és Lagardère SCA kontra Éditions Odile Jacob SAS

Mazák főtanácsnok szerint a Bíróságnak helyben kell hagynia a Lagardère/VUP összefonódásban az Editis eszközeinek Wendel általi, vevőként történő megszerzését jóváhagyó bizottsági határozatot

Azáltal, hogy a Törvényszék első fokon megsemmisítette a szóban forgó határozatot, több szempontból tévesen alkalmazta a jogot, ami miatt a Bíróságnak az ítéletet hatályon kívül kell helyeznie

A Bizottság 2004. január 7-én fogadta el azt a határozatot¹, amely bizonyos feltételek mellett engedélyezte a Vivendi Universal Publishing („VUP”) – amely később Editis lett – Lagardère általi felvásárlását. A felvásárlás a két legnagyobb francia könyvkiadó, a Lagardère leányvállalataként működő Hachette és a VUP összefonódásához vezetne. Ennélfogva a Bizottság kötelezte a Lagardère-t, hogy bizonyos kivételekkel adja el az Editis összes eszközét. Ezt az eladást a Bizottságnak jóvá kellett hagynia.

Az Éditions Odile Jacob SAS könyvkiadó jelezte, hogy fel kívánja vásárolni az Editis által eladásra szánt eszközöket. A Lagardère mégis azt kérte a Bizottságtól, hogy egy másik társaságot, a Wendel Investissement SA-t hagyja jóvá a szóban forgó eszközök felvásárlójaként.

A Bizottság 2004 februárjában jóváhagyta, a Lagardère pedig ezt követően a B. által képviselt S. könyvvizsgáló céget (amelynek ez előbbi az elnöke) nevezte ki az átruházás felügyeletével megbízott személynek. 2004. július 5-én S. társaság benyújtotta a Bizottsághoz azon jelentését, amely szerint az Editis eszközeinek Wendel általi felvásárlása összeegyeztethető a Bizottság által meghatározott kritériumokkal. Ennek eredményeként a Bizottság 2004. július 30-án jóváhagyta az eszközök Wendel általi felvásárlását².

A Törvényszék 2010. szeptember 13-án, miközben az egyik ítéletében elutasította a feltételekhez kötött engedélyezésről szóló bizottsági határozatot megtámadó keresetet³, egy másik, elkülönülő ügyben az Odile Jacob kérelmére megsemmisítette az engedélyező határozatot⁴. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy kételyek merülhetnek fel az átruházás felügyeletével megbízott személy – vagyis B. – pártatlanságával kapcsolatban, mivel egy adott időszakban egyszerre volt az átruházás felügyeletével megbízott független személy, valamint azon társaság igazgatótanácsának tagja, amely később Editis lett. Ennélfogva B. nem felelt meg a függetlenség megkövetelt feltételének, és ez elegendő volt a jóváhagyó határozat megsemmisítéséhez.

Mind a Lagardère, mind a Bizottság fellebbezett a Törvényszék ezen ítéletével szemben.

¹ 2004. január 7-i 2004/422/EK bizottsági határozat (HL 2004. L 125., 54. o.).

² A Wendel Investissement SA-nak az átruházott eszközök vevőjeként történő jóváhagyására vonatkozó 2004. július 30-i D(2004) 203365 bizottsági határozat.

³ [T-279/04](#). sz., *Éditions Odile Jacob kontra Európai Bizottság* ügy. Ez az ítélet a Bíróság előtt indított külön fellebbezési eljárás tárgyát képezi ([C-551/10. P.](#) sz., *Éditions Odile Jacob kontra Bizottság* ügy, lásd továbbá a [22/12](#). sz., sajtóközleményt).

⁴ [T-452/04](#). sz., *Éditions Odile Jacob kontra Európai Bizottság* ügy. Lásd továbbá a [84/10](#). sz., sajtóközleményt.

Mai indítványában Ján Mazák főtanácsnok úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék több szempontból is tévesen alkalmazta a jogot, ami miatt a Bíróságnak az ítéletet hatályon kívül kell helyeznie.

Először is, Mazák főtanácsnok indítványában úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen ítélte meg, hogy az átruházás felügyeletével megbízott B. nem volt az Editistől független ennek pusztán, általánosságban való kijelentésével, ahelyett, hogy pontosan rámutatott volna, hogy a függetlenség állítólagos hiánya miben befolyásolhatta a Wendel mint az Editis eszközei vevőjének megítélését.

Ezzel kapcsolatosan a főtanácsnok rámutat, hogy annak megítélése érdekében, hogy B. független volt-e, a Törvényszéknek uniós elvekre kellett volna támaszkodnia ahelyett, hogy a francia jogra hivatkozott. Az ezen a területen bevált gyakorlatokra vonatkozó bizottsági iránymutatás értelmében nem követelmény az ilyen megbízottnak a célvállalkozással (a jelen ügyben az Editissel) szembeni függetlensége. Továbbá a Bizottságnak a megbízásokra vonatkozó standard mintája kifejezetten elfogadja, hogy a megbízott a célvállalkozás igazgatótanácsának valamely tagja legyen, amennyiben ez szükséges.

A főtanácsnok továbbá kiemeli, hogy a függetlenség hiánya jogilag irreleváns, kivéve, ha megállapításra kerül, hogy e személy jelentésében a kötelezettségeinek megfelelő gyakorlásán kívül egyéb más érdeket is figyelembe vett. Ennélfogva még ha megállapításra is került, hogy a megbízott nem volt elegendően független, a Törvényszék akkor is köteles lett volna a felek által előterjesztett konkrét elemek alapján értékelni, hogy a függetlenség hiánya milyen módon befolyásolta a megbízottat abban, hogy felmérje a Wendel alkalmasságát. A Törvényszék ezt nem tette meg.

A jelen ügyben ugyanis Mazák főtanácsnok úgy véli, hogy B. megbízása egyáltalán nem veszélyeztette azon feladatát, hogy kötelezettségét objektíven és átláthatóan végezze. Éppen ellenkezőleg, egyáltalán nem állt fenn összeférhetetlenség, mivel mind az Editis igazgatótanácsának független kívülálló tagjaként való megbízatása, mind az átruházás felügyeletével való megbízása az Editis függetlenségének megőrzésével volt kapcsolatos, és ennélfogva e két megbízás kiegészítette egymást.

Másodszor a Törvényszék indokolásában több helyen tévesen alkalmazza a jogot, ellentmondásokat tartalmaz, és tévesen értelmezi a tényeket, amikor megállapítja, hogy a megbízotti jelentés meghatározóan befolyásolta a jóváhagyó határozatot.

Mazák főtanácsnok úgy véli, hogy egyértelmű, hogy a Bizottság határozata meghozatalakor nem támaszkodott és nem is támaszkodhatott kizárólag a megbízotti jelentésre. Miközben a Bizottság köteles a megbízotti jelentést figyelembe venni, jogilag nem köti a megbízott véleménye, és le kell folytatnia saját vizsgálatát is annak érdekében, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a vevő valóban teljesíti-e az előírt feltételeket. A Bizottság egyértelműen megvizsgálta, hogy ez a helyzet áll-e fenn, és a Törvényszék előtt az ügy több ezer oldalas aktájával bizonyította, hogy mélyreható vizsgálatot folytatott. A Törvényszék által végzett, a megbízotti jelentésben használt és a bizottsági határozatban szereplő kifejezések hasonlóságán alapuló, pusztán formális értékelés téves volt és téves következtetéshez vezetett.

Harmadszor és végezetül Mazák főtanácsnok úgy véli, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot, amikor megsemmisítette a jóváhagyó határozatot pusztán a megbízott függetlenségének állítólagos hiánya alapján, anélkül, hogy értékelte volna, hogy a Bizottság e hiba hiányában eltérő határozatot hozott volna-e.

A főtanácsnok álláspontja szerint az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely szabálytalanság – a lényeges eljárási szabályok megsértése kivételével – nem vezethet a határozat megsemmisítéséhez, kivéve, ha megállapításra kerül, hogy e szabálytalanság hiányában más határozat született volna. Ennek ellenére a Törvényszék nem bizonyította, hogy a megbízott függetlenségének állítólagos hiánya milyen módon befolyásolhatta a Wendelnek az Editis eszközei felvásárlására vonatkozó alkalmasságának Bizottság általi értékelését, és összességében véve

mechanikusan és szükséztlenül jutott arra a következtetésre, hogy a hivatkozott szabálytalanság semmissé tette a bizottsági határozatot.

Ennek tükrében **Mazák főtanácsnok úgy ítéli meg, hogy a Bíróságnak hatályon kívül kell helyezni a Törvényszék ítéletét.** A főtanácsnok továbbá úgy véli, hogy a jelen ügyben folytatott eljárás állására és időtartamára tekintettel az lenne helyénvaló, ha a Bíróság végleges ítéletet hozna a jelen ügyben. Amennyiben a Bíróság így tesz, a főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság **utasítsa el az Odile Jacob által felhozott összes kérelmet**, utasítsa el e társaság első fokon előterjesztett keresetét és **hagyja helyben a Bizottság jóváhagyó határozatát.**

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499